

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Шукаємо щастя по країнах, століттях, а воно скрізь і завжди з нами; як риба у воді, так і ми в ньому, і воно біля нас шукає нас самих. Нема його ніде від того, що воно скрізь. Воно схоже до сонячного сяяння – відчини лише вхід у душу свою.

Григорій Сковорода

2015: У ПОШУКАХ МИРУ

Стрімко час завершує календарний рік 2015-й, плавно переходячи у новий – 2016-й.

В Україні й світі рік, що минає, пройшов у пошуках миру, нової моделі реформ усіх сфер буття людини, взаємовідносин на рівнях життя соціуму, міждержавного спілкування. Власне, виходячи з філософського осмислення сьогодення – шукання щастя. У результаті, мовою матеріального, співвідношення успіхи-невдачі, виявилось на користь боротьби, духовного – набуття досвіду, який, сподіваємось, допоможе досягненню суті людського буття, заключеного часово і просторово в історичні події, закономірності й закони. Приймаючи, певною мірою, ситуацію у країні та світі, розуміючи вагомість життя, маючи надію на розвиток, оновлення України, наближаємось у вже прийдешньому році до ювілею – 25-річчя Української новітньої державності.

Люди в Україні ХХІ ст. навчилися багато. Жити і працювати в умовах фактично військових дій, небувалих у житті цього покоління внутрішніх труднощів. Мабуть, не випадково, прийдешній рік проголошено Надзвичайним ювілейним роком Божого милосердя. Потрібного серцям повсякчас. “Якщо не забувати війну, з’являється багато ненависті. А якщо війну забувають, починається нова”, – говорили в давнину. Це ж доносить до читача у творах Світлана Алексієвич, лауреат Нобелівської премії з літератури 2015-го року “за її багатоголосу творчість – пам’ятник стражданню і мужності у наш час”. До слова, перший Нобелівський лауреат в історії незалежної Білорусі, народилася в Україні. Додамо, тими ж вустами, що сьогодні усі хочуть говорити, та ніхто один одного не чує. Уважно вслухаючись і осмислюючи минуле, відповідно працюючи сьогодні, можна сподіватись на те, що будемо почуті майбутнім. У цьому, на наш погляд, запорука збереження, розвитку, прогресу. Тепер зростає роль історичного знання, науки та освіти загалом. Саме вони є фундаментом побудови тієї державності, за яку пролито кров у минулому і нині.

Тож, друга частина збірника присвячена закінченню Другої світової війни. Єднання – основна думка заклічного листа, який прозвучав на всеукраїнській конференції “Друга світова війна в історичній пам’яті людства” (Тернопіль, 28.10.2015) й вміщений на сторінках нашого наукового видання. Адже фактично кожен бере нині участь у розбудові рідної держави.

“УЕС” продовжує виходити у світ, попри труднощі, й збираючи в коло авторів відомих, знаних істориків та початківців-аспірантів, пропонує новітні історичні бачення. Наукове видання об’єднує усіх, хто розуміє важливість наукових знань і потреби їх для сучасності. У другій частині 16-го випуску продовжуємо

публікувати дослідження з історії Дубровиці та рубрику фотоджерела, у яких вміщено різні періоди історії славного поліського міста. Збережено уже знайомі розділи міжнародного збірника наукових праць. А також, уже традиційно, наприкінці року подаємо інформацію про наукову діяльність кафедри нової і новітньої історії та методики викладання історії ТНПУ ім. В. Гнатюка у 2015 р., яка стане у нагоді усім, хто цікавиться і працює у цій царині.

Читайте, осмислюйте, дійте!

Щасливого Нового року!

З вдячністю, головний редактор “УЄС”, доктор історичних наук, професор,
Леся Алексісвець.

На Новий рік побажаємо один одному щастя, сил і витривалості – і скажемо: дай, Боже, щоб вистачило віри та душевного вогню в одиниць для загального добра. Бо як вистачить вогню й волі в одиниць, тоді вистачить її в цілої нації. І з тим вона переможе.

Іван Багрянний